

O NÁS ,O VÁS, O ŠKOLE

ŠKOLSKÝ ČASOPIS PRI ZÁKLADNEJ ŠKOLE, UL. KPT. NÁLEPKU NOVÉ MESTO NAD VÁHOM

Ročník VI.

Rok: 2003

číslo:

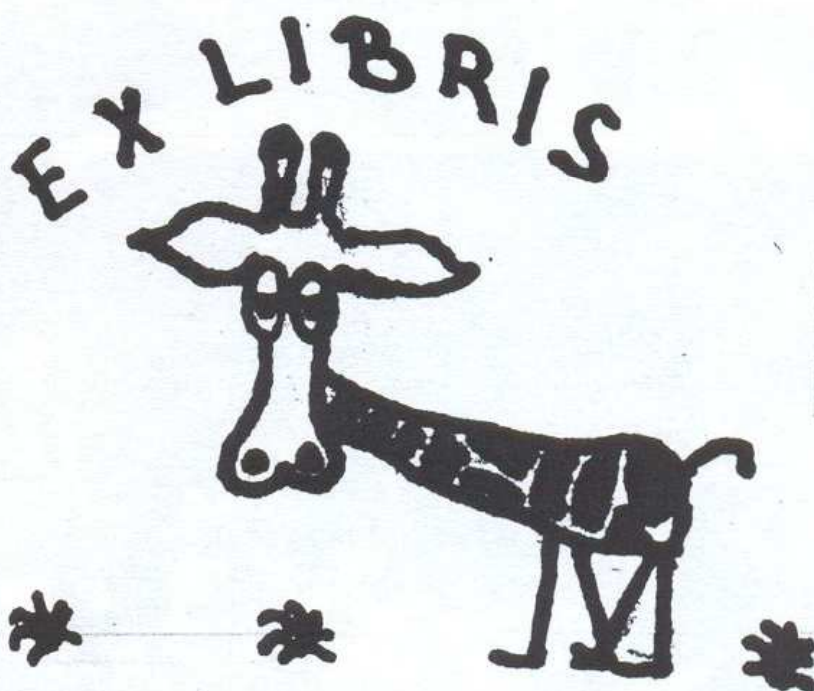
I

REPORTÁŽE, ROZPRÁVANIA, PRÍBEHY, BÁSNE,
KRÍŽOVKY, HOROSKOPY, VÝTVARNÉ PRÁCE,
INZERÁTY, VTIPY A INÉ

Z. ONDRIŠÁKOVÁ VILC

Ivona Ondrejovičová
8.a

Redakčná rada: PaedDr.Kollár Vladimír

Kišacová Veronika 6.c, Bardáčová Dominika 6.d

Lehuta Erik 6.d, Ondrišáková Zuzana 7.c

Hašáková Linda 7.c, Novosádová Lucia 7.c

Antalová Daniela 7.c, Petrovičová Dagmar 7.c

Kotleba Daniel 8.c, Beláková Michaela 9.b

Šebeková Zuzana 9.b

Jazyková úprava: Mgr.Šelepáková Ľuba

Grafická úprava: Bezák Jozef, prom. fyz.

Zo stretnutia rodičov a priateľov školy

Čím žije škola

Naša škola sa opäť zapája do projektu Infovek. Je to projekt, ktorý organizuje Ministerstvo školstva SR. Školy v tomto projekte žiadajú o počítače pripojené na Internet. Škola „hrá“ o 5 PC pre žiakov + 1 PC pre učiteľa. Na našej škole majú tento projekt na starosti páni učitelia Bezák a Šimovec. Naša škola mala 7 počítačov. Využívalo ich 12 učiteľov, najmä na matematiku, zemepis, jazyky a i. Škola pripravila pre MŠ SR tento projekt v podobe rozsiahleho katalógu. V tejto práci je prihláška do projektu, stručná história našej školy, sú tu aj ukážky zo školského časopisu (najmä články so zameraním „Naša škola bude mať 40 rokov“). Ďalej sú tu úspechy našich žiakov od školského roku 1997/1998 do šk. roku 2000/2001. Je tu aj podrobný popis výpočtovej techniky. Alebo sú tu zábery z web stránky, ktorú má naša škola. Takisto sú tu aj zábery z web stránky karate klubu. A úplne na konci sú niektoré diplomy našich žiakov.

A teraz dobrá správa. Koncom apríla minulého roku našej škole prišlo 6 perfektných počítačov s laserovou tlačiarňou a scannerom. Sú v jazykovej učebni. A v septembri sme tiež získali pripojenie na Internet. Pre žiakov sú počítače k dispozícii každý utorok a štvrtok v dvoch dobách. Prihlásiť sa môžete zapísaním sa na papier pri kabinete matematiky a fyziky.

D. Kotleba, 8.c

PROJEKT - INFOVEK

Pán učiteľ Dedík

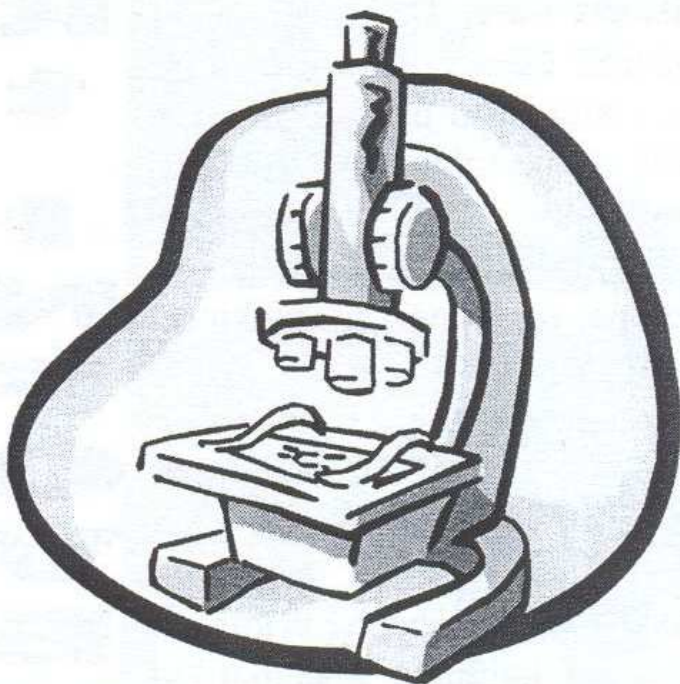
Pán učiteľ Dedík nám ochotne odpovedal na zopár otázok:

1. Vieme o Vás, že pôsobíte v tejto profesii už dlhší čas. Čo Vás na nej priťahuje? Prečo ste si vybrali práve túto prácu?

Ano. Učím už 42 rokov a chémia-geológia sa stali mojimi koníčkami. Mal som ako žiak niekoľko vzorov učiteľov na ZŠ i gymnáziu. Už ako chlapec som robil najmä dievčatám učiteľa. Nakoniec sa stalo mojím životným povoláním.

2. Venovali ste sa aj inej profesii? Ktorá z nich Vás najviac zaujala?

Nie je to chvála, ale za tieto roky učiteľskej praxe som robil výchovného inšpektora, zástupcu riaditeľa, riaditeľa ZŠ Stará Turá, vedúceho oboru ONV v Trenčíne. Z týchto funkcií je najkrajšia funkcia zástupcu riaditeľa školy.

3. Keď vyučujete chémiu, je zrejmé, že Vás baví. Prečo práve táto oblasť?

Už som spomenul, že je mojím koníčkom a iste som vám už spomenul, že som sa o ňu začal zaujímať ako žiak, pretože som nevedel to, čo som chcel vedieť.

4. Aký máte názor na dnešnú mládež? Aké klady a aké zápory v nej vidíte?

Sám neustále sledujem módu a obliekanie a vonkajší vzhľad. Nemám rád veľké výstrednosti ani v obliekaní mladých, ani v ich

módnych výstrelkoch, najmä v úprave vlasov. Nepamätám si, že vo veku 15 rokov boli pre nás prístupné zábavy. Diskotéky sú modernejší trend a žiaľ, prístupné i pre mladších. Od 18 rokov boli čajové.

5. Aký ste boli v našom veku? Boli ste príkladným žiakom, alebo ste patrili k tým lenivejším?

Ako chalan som sa často dostal do situácií, skôr menej príjemných, ale žiak som bol vyznamenaný, v škole som sa správal veľmi slušne, učiteľia ma mali radi.

6. Veľa cestujete, navštívili ste veľa krajín. Čo Vás na cestovaní najviac priťahuje?

Ako mladý učiteľ som začal tiež učiť zemepis. Ale učiť sa zemepis dobre znamená poznať štáty Európy, Ázie a iné. Teda ako mladého učiteľa ma viac zaujímajú prírodné a spoločenské podmienky štátov. Od 50-tich rokov života tiež morská voda ako liek.

Ďakujeme Vám za príjemný rozhovor a prajeme veľa úspechov v živote.

M. Beláková a Z. Šebeková, 9.B

Z besedy s pánom učiteľom Helmutom von Scheurl

(9. január 2003)

- * *Pán učiteľ býva v meste Erlangen. Erlangen má 101 000 obyvateľov.*
- * *Leží v najväčšej spolkovej krajine Bayern (Bavorsko).*
- * *Erlangen sa nachádza asi 20 km severne od známeho mesta Nürnberg (Norimberg).*
- * *V meste Nürnberg je veľké múzeum hračiek.*
- * *V meste Nürnberg je obrovské kino, v ktorom je 20 kinosál. Každý deň sa premietajú filmy a kinosály sú plné.*
- * *V Erlangen -e je univerzita. Študujú na nej aj Slováci.*
- * *V nemeckých školách je šesť známok. Najhoršia známka je šestka.*
- * *Základná škola trvá štyri roky (1. – 4. trieda).*
- * *Pán učiteľ Helmut von Scheurl učí v reálnej škole (Realschule).*
- * *V „Realschule“ sú žiaci 5. - 10. ročníka*
- * *Od piatej triedy sa nemeckí žiaci učia jeden cudzí jazyk. Najobľúbenejší jazyk je angličtina.*
- * *Pán učiteľ píše básne. Vydal 2 básnické zbierky:
Regentag (Daždivý deň)
Sonnentag (Slnečný deň)*
- * *Na pamiatku daroval na besede každému žiakovi svoju báseň Katzenjammer (Mačkin nárek) aj so svojím podpisom.*

Viktor Bodrogi a Robin Halák, 5.c

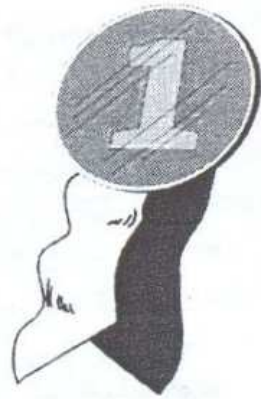
Nemecká olympiáda

Už tradične sa v posledný týždeň pred Vianocami poriada na našej škole školské kolo nemeckej olympiády. Najlepší nemčinári si v ňom merajú sily v piatich disciplínach: počúvanie s porozumením, čítanie s porozumením, obrázkový príbeh, voľné rozprávanie na určenú tému a gramatický test. Tentokrát sa 16.decembra 2002 zišlo v školskom kole dvanásť súťažiacich. Boli rozdelení do troch kategórií: Kategória A (5.-7.ročník), kategória B (8.-9.ročník) a kategória D (žiaci, ktorí majú aspoň jedného rodiča z niektorej nemecky hovoriacej krajiny). V tejto kategórii súťažil iba Robin Halák z 5.c. triedy. V porote boli pani učiteľky Bielaková, Ondrišáková, Poriezová a Ščepková. Na priebeh olympiády sa bol pozrieť i pán riaditeľ Dr.Kollár. Po päťhodinovom zápelení boli jasní víťazi:

- Kategória A:** 1.miesto: Kristína Sadloňová, 7.c.
2.miesto: Ján Ondrejíčka, 7. c.
3.miesto: Rebeka Šimovcová, 5. c
- Kategória B:** 1.miesto: Katarína Ondrejíčková, 9. c.
2.miesto: Barbora Čačíková, 8. c.
3.miesto: Lucia Poláková, 8.b.

Títo žiaci i Robin Halák prevzali od pána riaditeľa vecné ceny. V okresnom kole nemeckej olympiády budú farby našej školy hájiť K.Sadloňová, K. Ondrejíčková a R. Halák.

Mgr. O. Ščepková

Olympijské ťahy štetcom

Dňa 4.10 2002 bolo slávnostné otvorenie 10.medzinárodnej výstavy detských kresieb, ktorú organizovalo medzinárodné centrum detskej kresby v Grécku.

Centrum sa od roku 1976 zaoberá medzinárodnými detskými súťažami v spolupráci s medzinárodnými organizáciami s rovnakým zameraním a každé tri roky organizuje vždy nové podujatie s cieľom rozvíjať vzťahy a mier medzi štátmi prostredníctvom tých najlepších „vyslancov“, ktorými sú práve deti. Touto výstavou sa snažia prispievať k výskumu detskej kresby. Hlavnou témou tohoročnej výstavy sú Olympijské hry 2004 a koná sa pod záštitou Generálneho sekretariátu OH Ministerstva kultúry v Grécku.

Na výstave sa zúčastňujú deti z 28 krajín vo veku od 9 do 14 rokov. Deti tému „Olympijské hry“ vyjadrili svojou tvorivou fantáziou. Počas slávnostného otvorenia boli udelené rovnocenné medaily trom najlepším dielam z každej krajiny. Medaily odovzdal generálny tajomník OH Ministerstva kultúry a v mene detí ich prevzali veľvyslanci 28 zúčastnených krajín. Našej škole len o chĺpok unikla medaila ale prostredníctvom žiačky našej školy Evy Turnovej sme získali vynikajúce 4.miesto v SR. Dostala aj diplom s gratuláciou nášho veľvyslancu v Grécku. My sa tiež pridávame ku gratulácii. Ale pokračujeme ďalej. Čestné ocenenia prevzali aj Zväz gréckych olympionikov, Zväz gréckych para-olympikov a tiež mimoriadne osobnosti, ktoré sa zaslúžili o šírenie olympijskej myšlienky. Slávnostného otvorenia sa zúčastnili tiež osobnosti z oblasti politiky, kultúry, športu a žurnalistiky.

D. Kotleba 8.C

Posedenie pod jedličkou

Bol štvrtok 19.decembra 2002. Predposledný deň v škole pred zimnými prázdninami. Málokto z nás sa dokázal na hodinách sústrediť. Mysleli sme na popoludnie–na posedenie pod jedličkou. Začalo sa to o 13.30 v našej triede. Lavice sa prehýbali pod ťarchou dobrôt: keksy, zákusky, perníky, slané tyčinky a nápoje od výmyslu sveta.

Mamička Katky Budivovej upiekla pre každého z nás medovníček a napísala bielkovou polevou naň vlastné mená. Jeden bol aj pre pani učiteľku. Medovníčky boli krásne vyzdobené. Bola by škoda zjesť ich. Niektorí si ich odložili na pamiatku.

Na posedení sme si navzájom vymenili darčeky. Potom sme tancovali a hrali sme sa rôzne hry. To bolo výskotu!

Pani učiteľka Ščepková nám pripravila chlebíky s nátierkou. Nátierka bola výborná. Všetci chceli na ňu recept.

Na posedenie sme pozvali aj pána riaditeľa. Chvíľu sa s nami porozprával. Hovorkyňa triedy mu v mene všetkých žiakov zapriala radostné vianočné sviatky a šťastný nový rok. Pán riaditeľ nám tiež zaželel príjemné vianočné sviatky a šťastný nový rok.

Tancovali sme až do 16.hodiny. Posedenie bolo super!

D.Svetlíková 5.C

Naša poézia

Huncúti

*Janka, Jožko, Marienka,
rozbili si kolienka.
Bedákajú spolu,
že majú na rifliach dieru.
Mamička ich vyhreší,
aj pre flaky na pleci.*

*Zavolali Gabiku,
tá priniesla bábiku.
Posadali na lavičku,
pozorovali trávičku.*

*Jožko zvýskol: „Pozor, žabka!“
A hneď príde ku nim babka:
„Ejha, Jožko, nekrič tak,
lebo príde veľký vták!“*

*Jožko sa vám veľmi zľakol
a vybral sa domov s babkou.
Kamaráti veselí
za ním domov leteli.*

Hana Rydzá, 5.c

Happy end

*Dnes už zasa do školy,
čo len mame poviem ?
Že ma hlava, brucho bolí...
Možno sa jej vyhnem .
A čo teraz?
Aká je tu záchrana?
Ako neraz,
lamentujem do rána.
Už to mám ,
na mamičku nalieham:
„To ti poviem, mama,
celú noc som nespala .
Všetko ma bolí,
nepúšťaj ma do školy!“
A čo na to mama?
„Dobre, ostaň doma.“*

*Už spokojne sedím, o stenu opretá,
Keď naraz zistím, že je sobota.*

P. Žákovcová, 7.b

Deň detí

Na deň detí krásne je,
keď sa dieťa usmeje.
Celý svet už radosť má,
bude veľká oslava.

V tento prenádherný deň,
zjaví sa nám krásny sen.
Zavedie nás do ríše ,
ríše iba pre deti,
Nájdeme si tam skrýše ,
kde k nám vetrík doletí.

V krásnom zámku z
krištálu
už je plno detí.
Radosť majú nemalú,
slniečko im svieti.

Tento deň je výnimočný,
nie ako tie ostatné.
Keď sem príde aj pán
Nočný,
V krásnom čiernom ošate.

Prídu s ním aj
hviezdičky,
jeho malé sestričky.
Viete kto dnes príde k
nám?
Ten pán sladký Marcipán.

Marcipán je skvelý pán,
tortičky nám nosí.
Ale jednu chybu má,
stále chodí bosý .

Z. Ondrišáková, 7.C

Sen o princeznej

Predstavujem si taký sen,
kde som princezná
princezien.

Zem, v ktorej žijem,
každý deň prekvapujem.
Ľudí prekvapím šťastím,
láskou a pokojom.

Princ na bielom koni
príde po mňa
a ja s ním v jeho krajine
budem šťastná.

To je koniec môjho sna,
kde som šťastná
princezná.

M.B. Mráziková 7.B

Z našich slohových prác

STREČNO

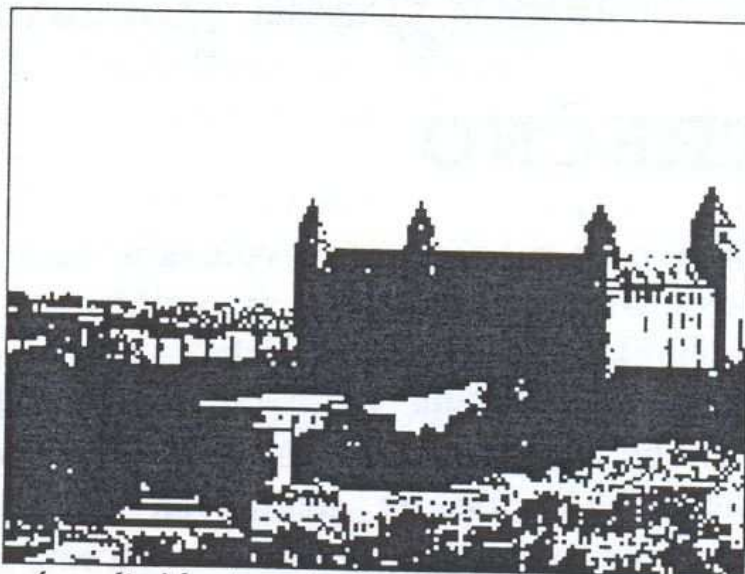
Keď sa pozriem na slnkom ožiarený hrad Strečno, vyvoláva to vo mne pocit majestátnosti a mohutnosti. Dojem zvyšuje ešte aj skutočnosť, že celá obloha si nasadila tmavú čiapku. Ponad hrad sa klenie nádherná mnohofarebná dúha, ktorá akoby vyrastala zo striebornej stužky Váhu, ktorý z výšky vyzerá, akoby zaspal. Obrovské bralo sa týči do výšky, na niektorých miestach nahé a zas na niektorých miestach oblečené do zeleného šálu. Sem-tam sa objaví aj nejaký strom, ale naopak, na pravej strane je bralo úplne zarastené starými obrovskými jedľami a borovicami, z ktorých niektoré si ešte pamätajú hradných pánov a hradné panie. Stoja tam ako zakliata armáda čakajúca na bozk zázračného princa.

Za touto armádou jedlí sa čnejú do výšky kopce, ktoré sa navzájom prekrývajú a občas sa na ne pousmeje nejaký zablúdený slnečný lúč, ale ostatná časť hôr je tmavá, zahúlená a obloha ju polieva. Za mohutným hradom sa rozprestierajú rozľahlé zelené lúky.

Nad všetkým drží ochrannú ruku hrad, ktorý dostal meno Strečno. Vyzerá, akoby ho niekto pozlátil rýdzim zlatom, ktoré sa na slnku prenádherne leskne. Do hradu sa klenie pevný drevený most, ktorý vedie do vstupnej brány. Celý hrad má veľmi veľa prírodných svietičov, veľkých priestranných okien. Nad hradom vyrástla vysoká veža, ktorej okná vyzerajú ako tvár. Dve rovnaké pomenšie navrchnejšie okná vyzerajú ako dve malé líšcie očka strážiace cestu okolo Váhu. Pod nimi je malé okienko pripomínajúce nos. Okolo hradu sa ťiahu jeho vždy statoční obrancovia, ktorí nedovoľujú nikomu čierny vstup do hradu. Kto by na to pozabudol, ľahko by si ochladil hlavu v chladnom storočnom Váhu. Keby tak vedeli hradné múry rozprávať, z poslucháčov by si od tej hrôzy iste niektorý nedobrovoľne schladil vo Váhu hlavu naveky.

D.Kotleba, 8.c

Bratislava pod bielou perinou

Nad Bratislavou sa rozprestierala zima. Svojou bielou perinou pokryla takmer všetko. Len Dunaj pohlcuje sneh vo svojich nemých vodách.

Na brehoch nevidno žiadnu známku života. Akoby všetok život splynul s krásou všednej zasneženej krajiny. V diaľke

nás vítajú strechy domov, hotelov a iných budov, ktoré tiež podľahli bielemu ošiaľu. Slabá hmla nežne zahaľuje mesto v pozadí.

Na nemo tečúcom Dunaji je pristavená loď a jej tvary sa nemotorne odrážajú na ľadovej vode, pôsobiacej ako zrkadlo. Niekoľko železných tyčí, schody, okná, pevná paluba a jej neutíchajúci hlas túžiaci po novom dobrodružstve. To všetko je súčasťou neobyčajného súladu medzi svetom lodí a chladných vôd.

Nič neuniká spaľujúcemu pohľadu slnka, ktoré osvetľuje tento kúsok sveta a dodáva mu život a energiu. Nad všetkou touto krásou panuje hrad so svojimi štyrmi vežičkami. Na hrade desiatky okien sledujú dianie okolitého sveta. Celý hrad lemujú opadané stromy, ktoré tiež s ťarchou unášajú bielu nádielku.

I dole pod kopcom sa čnie neveľká vežička, ktorá pripomína hlavného pomocníka mohutného hradu. Celá táto fascinujúca krajina pôsobí ako ľudský život. Je tak neuveriteľne krehká a dojemná. Človek si často neuvedomuje, aká je zimná krajina nádherná.

S. Straková

Kto alebo čo zvoní v škole

Možno sa niektorí z vás divia prečo píšem práve na túto tému. Je to z toho dôvodu, že za naším riaditeľom raz prišli malí prváčikovia s otázkou: „Kto zvoní v našej škole?“ Ale tiež preto, že málokto z vás asi vie, ako to vlastne je.

Nie vždy sa zvonilo tak, ako sa zvoní dnes. Kedysi zvonil školník. Chodil po škole každú prestávku a hodinu a zvonil ručným zvoncom. Na hlave nosil brigádírku s nápisom školník. Ďalej mával dozor a po riaditeľovi bol najdôležitejším človekom na škole. Keďže technika sa stále rozvíjala, na školách sa zaviedol elektrický zvonček. Zo začiatku boli zvončeky regulované mechanickými hodinami, no dnes sa regulujú elektronickými hodinami. Niektorí z vás sa asi divia, keď zvonček nezvoní presne, ale je to tým, že dnešný zvonček je poháňaný elektrickou energiou. Tá občas vypadne, čo si môžete všimnúť, keď vám v triede zhasne svetlo a vtedy sa hodiny na zvončeku zastavia. Vtedy sa tiež musí zvoniť ručne. Zaujíma vás, aké časti obsahuje zvonček? Nachádza sa na ňom veľké koleso s kolíčkami, ktoré zapnú zvonenie v pravý čas. Celé koleso znázorňuje dvadsaťštyri hodín. Po obvodě tohto telesa sú tzv.okovy, pričom každý okov znázorňuje päť minút. V nich sú zasunuté kolíky znázorňujúce časové rozmedzie, v akom má zvoniť. Napríklad ak medzi kolíkmi je rozhranie 9 otvorov, zvonček zazvoní po 45-min. Ďalej tiež hodiny rozlišujú pracovné dni od víkendov. Pretože cez víkend sa do školy nechodí, ani zvonček vtedy nezvoní. A tiež sa menia podľa toho, či je zimný alebo letný čas. Cez letný čas je druhá prestávka 10 minútová a tretia 15-minútová. Ale cez zimný čas je to naopak. Na tomto veľkom kolese sa nachádza menšie koleso, ktoré rímskymi číslicami znázorňuje dni. Ak koleso ukazuje na rímsku jednotku, znamená to, že je pondelok. Na takomto princípe pracuje zvonček, ktorého zvuk má dosť ľudí najradšej. Verím, že som vám aspoň trochu priblížila to, kto alebo čo zvoní v škole.

Z.Šebeková a M.Beláková, 9.B

Rozprávková dolina

Dolina vo Vysokých Tatrách sa prebudila zo zimného sna. Je poludnie a slnce už pozlátilo celú jej stráň. Zrkadlo jeho lúčov sa odráža v chumáčoch jeho trávy. Uprostred brezového hája nenápadne hľadí drevená chatka. Keď vetrik zafúka, počuť, akoby tetky brezy klebetili. Medzi nimi sa len občas vystrčí hlávka škodoradosného dubáčika. Vedľa chaty sa trbliece rybník, na ktorom sú biele kvety sediace na zelených listoch. Sem sa neraz chodí napit' mohutný jeleň. Pri rybníku rastú modrooké nezábudky. Dolinou sa neustále rozlieva veselá, švitorivá pesnička. Na rozžiarenom zelenom svahu, ktorý sa tiahne až k chatke, vykúkajú žlté hlávky. Na svahu rastie červený šípkový ker, na ktorom sa celý deň škriepia vrabce. A hľa! Na tomto trblietajúcom sa svahu placho sa pasie srnčia rodinka so zvedavým srňaťom. Popri kvietkoch veselo šantia dva motýle. Za dolinou sa mohutne týčia hory Vysokých Tatier, ktoré sú ešte pokryté cukrom.

Táto príroda je veľmi okúzľujúca. Čo by som za to dala, vidieť ju v jej ozajstnej kráse.

Nízke Tatry v zime

Hľadal som obrázok, ktorý by som umelecky opísal. Nakoniec som si našiel obraz Nízkyh Tatier. Príroda v našich veľhorách je krásna v každom ročnom období. Svoje čaro má jar, leto, jeseň, ale zima sa mi páči najviac. V pozadí obrazu sa týčia vrchy. Tie akoby mali biele čiapky na hlavách. Zo svojho voza nastúpila zima nahor a zavalila prírodu snehovými vločkami. Celý les sa premenil na čarovnú záhradu. V popredí stojí niekoľko tisíc smrekov a borovíc. Niektoré stoja samostatne, tie ostatné tvoria zástupy. Pripomínajú vojakov pripravených na boj. Aj svetlo robí veľké čaro. Sneh potom mení

svoju farbu v tieni. Inej farby je na slniečku. Cez deň je sneh nádherne biely a ligotavý. Svahy s oblohou splývajú do jednej farby. Z vrcholkov hôr sa kľukatia nové cestičky zjazdoviek pre lyžiarov. Tie sa v zime pomaly zaplňajú turistami, ktorí si chcú vychutnať lyžovačku. Tieto hory majú obrovské rozmery. V zime by som povedal, že majú bielu podobu. Podobajú sa na nevestu, ktorá má dlhý biely závoj. Túto prikrývku si zachovávajú až do neskorej jari. Turisti sa zohrievajú na slniečku a opaľujú si tváre. Zároveň sa nadchýňajú krásou hôr, ktoré sa rozprestierajú okolo nich. Je tu neporušená zimná príroda. Je to také veľké biele ticho. Sneh zasype všetko, čo sa dá. V chladných dolinách je vidieť stromy. Tie sa z takej výšky podobajú na malé chalúčky. Všetko sa zdá z tej výšky malé. Z oblakov dýcha pokoj. Je vidieť, že pod bielou prikrývkou príroda odpočíva a naberá nové sily. Sily, ktoré bude potrebovať na jar.

L. Zámečník 8.C

Portrét mojej spolužiačky

Na základnú školu chodím už 9 rokov a aspoň sčasti poznám všetkých mojich rovesníkov. Ešte nikdy som sa nezaujímal o ich prednosti alebo zručnosti, vždy ma zaujímali skor ich vlastnosti. Až donedávna. Dievča, o ktorom chcem písať nie je z mojej triedy, ale z 9.c. Volá sa Silvia Ďurišová a mnohí z vás ju asi poznajú ako peknú, šikovnú, milú a sympatickú dievča. Je to síce pravda, ale Sisa má aj iné prednosti. S 9.c. máme telesnú výchovu a raz som rozmýšľala o mojej budúcej téme do časopisu. Naraz som sa zahľadela na Sisú. Hrali sme basketbal a ona dávala jeden kôš za druhým. Vtedy som na to prišla. Veď rozhovor so Sisou by bola fajn téma. Ona je predsa úspešná atlétka a má za sebou veľa úspechov. Keďže som nepoznala všetky jej úspechy, poprosila som ju, aby mi poskytla rozhovor. Ona mi veľmi skromne a prekvapene odpovedala.

- Je podľa teba pravda, že si perfektná atlétka?

- Nemyslím si, že som perfektná atlétka. Sú aj omnoho lepší, ktorí trénujú dlhšie ako ja.
- Ktoré s tvojich víťazstiev ťa najviac potešilo alebo prekvapilo?
- V januári 2002 som bola tretia na Slovensku v Bratislave a v septembri štvrtá v Košiciach v behu na 800 metrov.
- Po kom si zdedila talent pre šport?
- Mamina bola na strednej škole pretekárka na dlhé trate.
- Tiež o tebe viem, že máš nadanie nielen na šport ale, aj na kreslenie. Chodíš ešte na výtvarnú výchovu?
- Tento rok už nie, pre nedostatok času.
- Čo je ti bližšie, šport alebo kreslenie?
- Asi šport.
- Aké sú tvoje plány do budúcnosti?
- Pripravujem sa na krajské a celoslovenské kolo v behu na 800 alebo 1500 metrov za dorast.

Veľmi pekne Ti ďakujem za interview a prajem veľa úspechov ako v športe, tak aj v budúcnosti pri vzdelávaní.

Z. Šebeková, 9.B

Môj spolužiak

(Karikatúra)

Ak niekto videl reklamného zajačika Azurita s vycerenými zubami, vie si isto predstaviť môjho dobrého spolužiaka. Postavou je menší a chudý je tak, že mu môžete rebrá počítať. Ruky ako konáriky na smutnej vrbe. Slúžia hlavne na to, aby v nose pohľadali to, čo tam zrejme kedysi stratil. Vtedy sa tvárte, že ho nevidíte! Lebo keď sa nahnevá, dokáže zúriť tak, že i plemenný býk sa trasie o svoj džob.

Inak má ale dušu čistú a priezračnú ako tatranská studnička za pekných letných dní. Len keby mu tie včely neuleteli!

R. Pastorek, 9.A

Môj spolužiak

(Karikatúra)

Vidím ho každý deň a vždy, keď mi niečo hovorí, musím sa smiať. Ani chvíľu nie je vážny, nemá totiž na to čas. Je zamestnaný vyrábaním nových grimás. Vôbec neviem pochopiť, ako to robí.

Jeho hlava je malá ako tenisová loptička vyrobená z elastickej gumy. Má na nej umiestnené dva veľké šašovské brmbolce s veľkými čiernymi barbie-mihalnicami, ktoré siahajú až po čelo. Keď nimi pohýbe, slabý vánok sa mení na víchor. Do školy nosí také veľké oblečenie, že mi to pripadá, akoby si ho kupoval v obchode pre tehotné slonice. Zametá ním všetky chodníky. Na hodinách sa stále vrtí, akoby sedel na ihlách. Z úst vypustí vždy niečo vtipné, lebo jeho mozog je nonstop - výrobnou komiksov.

Je proste populárny. Za ten čas som si už na to zvykla.

V. Vargová, 9. A

Moja mamička

Moja mamička je to najmilšie, najláskavejšie a najkrajšie stvorenie na tejto planéte. Vyzerá ako princezná krásavica. Má nádhernú postavu a ladnú chôdzu. Tváričku má ani rozžiarené slniečko. V jasných očiach jej žiaria krásne hviezdičky. Keď ma ráno zobudí, hrá jej na tvári úsmev a mrkne na mňa svojimi nádhernými očami. Potom ma pohladí svojimi nežnými jemnými rukami a vtedy sa cítim veľmi, veľmi šťastná. Vonia ako najvoňavejšia kvetinka. Moja mamička je dobrá ako medík, milá, láskavá a veselá. Veľmi pekne spieva. Som pyšná na ňu, lebo je bystrá, chápaná a veľmi inteligentná. V múdrosti sa jej nikto nevyrovná.

Je pracovitá ako včielka. Vôbec ju nevidím zaháľať. Je obratná ako veverička. Voči nám deťom ale i ostatným ľuďom je pozorná. Nikdy neodmietne pomoc tomu, kto ju momentálne potrebuje. Na mamičke obdivujem i to, že je šetrná. Vo všetkom by som sa jej chcela podobáť. Ak raz budem mať svoju rodinu, svoje deti, rozhodne budem taká ako moja najdrahšia maminečka.

Z. Drobná, 5.C

Kráľovstvo koní

Je krásny, slnečný deň. Na oblohe nie je ani jedného bieleho barančka, ktorý by na chvíľu zoslabil horúce lúče slnka. Prenikavé lúče dopadajú až na zelený koberec so žltými púpavami. Na ňom sa pasie stádo koní.

Kone spásajú zelený koberec kúsok po kúsok. Najkrajšie je na ňom okolie. Všade naokolo je veľký zelený plot, vytvorený zo stromov, ktorý oddeľuje

stádo od rušných ciest a domov. V kráľovstve koní je aj veľké jazero, ktoré skôr pripomína lesklé zrkadlo. Všetky kone sa tu prehánajú ako víchor, sú divoké ako letná búrka, ale sú aj krásne ako jarný deň. Len malé žriebätko radšej stojí pri svojej mame. Na nohách má tri ponožtičky a na hlavičke bielu hviezdičku. Len občas sa prebehne žriebä okolo svojej matky, ale vždy iba na chvíľočku. Najradšej aj tak pije matkino sladké mlieko, ktoré je jeho terajšou potravou. Kým malý drobček spoznáva nástrahy, ale aj radosti života, ostatné kone sa prehánajú po koberci splietanom slnečnými lúčmi. Až keď sa priblíži večer a slnko ide spať, až vtedy sa kone ustália a nechajú aj zelený koberec odpočinúť od svojich tvrdých kopýt.

A takto to ide skoro stále dookola. Kone si žijú svoj vlastný život a nestarajú sa o ten náš. Sú spokojné so svojim kráľovstvom. A preto je všetko v poriadku, tak, ako to má byť. V pokoji a v rovnováhe.

Špaleková, 9.C

O

Z

V

i

e

r

a

t

k

á

c

h

Moja mačka

O

Na veľkom spoločnom dvore máme tri mačky. Micu, tá je najstaršia, no v love najlepšia, polročné mačiatko Mrcúša a jeho starostlivú mamičku Muru.

Teraz, keď sa blíži zima, dali sme im na dvor krabicu s teplým senom. V krabici je vždy iba Mrcúš a Mica s Murkou ho strážia. Mrcúš má hustú bielu srst' s čiernymi fľakmi. Pod ňufákom má smiešny čierny fľak, po ktorom ho spoznáme, keď si privedie kamarátka. Čierny chvost s bielym fľáčikom na konci zdedil po Mure. Labky sú biele s čiernymi machuľami. Fúzy má biele a vyrovnané. Očká milé, zelené. Všetky tri zatúlané, krátkosrsté mačky zjedia všetko, čo im príde pod ňufák, vrátane čokolády. Veľmi sa podobajú na moju mačku od mamy.

Z

V

i

e

r

a

t

k

á

c

h

Náš pes Beny

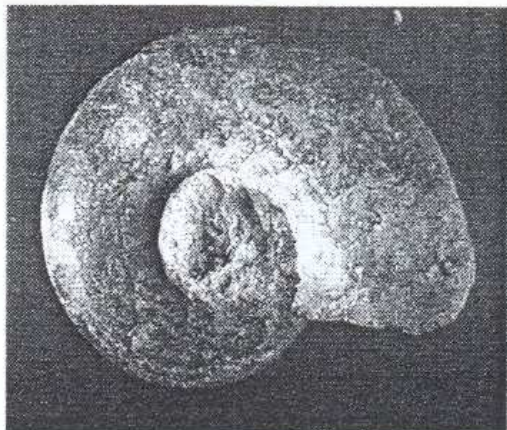
Mojim obľúbeným zvieratom je pes. Najviac sa mi páči náš malý strážca Beny.

Je hravý ako každé šteniatko, ale návštevu ohlásí silným štekotom. Nepatrí medzi strážne psy, pretože pochádza zo severu. Je to sibírsky husky. Vzrastom je nevelký, chudý, napriek tomu sa jeho sila vyrovná dospelému psovi. Má malú hlavu a na nej bystré modré oči, ktorým nič neunikne. Jeho špicaté čierne uši zachytia každý zvuk. Na krku mu svieti biely šalik, ktorý vidno zďaleka. Napriek tomu, že sa dosýta nažerie, jeho biele brucho je neustále ploché. Na chrbáte má čierny hustý pás, po ktorom sa dá neustále pohladit'. Jeho boky sú hnedosivé s krásnou huňatou srst'ou. Má krátke silné nohy, ktoré ho rýchlo prinesú tam, kam chce ísť. Farbou ladia s jeho celým telom, pretože majú všetky odtiene sivej farby. Labky má striedavo čierne a biele. Jeho chvost je dlhý, hustý, strakatý a na konci špicatý. Celkovému vzhľadu dodáva vznešený výzor. Je veľmi rýchly a silný, v zime nás dokáže utiahnuť aj so sánkami. Má veľmi prítulnú povahu, je milý a rád sa s nami hrá. Napriek tomu je niekedy veľmi neposlušný, vyskakuje na nás a rozťahuje na dvore všetok neporiadok.

Celá rodina ho zbožňuje a nevieme si predstaviť život bez neho.

Naša vlasť

Naše moria

V dlhej geologickej minulosti bolo naše územie ako celok, alebo jeho jednotlivé časti zaplavené morom. Z prvohôr sa u nás zachovali morské usadeniny, napríklad pri Dobšinej.

V triase tvorila krajina časť mora Tethis.

Štúr a Andrusov

Medzi najvýznamnejších geológov, ktorí prispeli k poznaniu geologickej stavby Slovenska patria Dionýz Štúr a Dimikrej Andrusov. Štúr v priebehu 19.st. skúmal Nízke Tatry, Veľkú Fatru a rôzne časti územia západného Slovenska. Andrusov rozpracoval v 20.st. základy pásmovej stavby Karpát a zaviedol výučbu geológie na Slovensku.

Sopečné pohoria

Sopečné pohoria sa nachádzajú najmä na juhu stredného Slovenska a na východe lemujú Východoslovenskú nížinu. Vznikli na miestach, kde sa pozdĺž zlomov dvíhajúcich sa Karpát dostala na povrch láva. Sopky chrlili na okolitú krajinu aj sopečný popol, prach a balvany. V sopečných pohoriach vznikli naše najvýznamnejšie ložiská zlata, striebra, niklu a zinku.

Z.Ondrišáková 7.C

Niagarské vodopády

Severná Amerika / USA, Kanada, Kanadská časť vysoká 48 m a široká 792m. Americká časť vysoká 51m a široká 305m.

Niagarské vodopády, ktoré vznikli asi pred 10000 rokmi, sú najznámejšími a najviac

navštevovanými vodopádmi na svete. Pritahujú okolo 10 miliónov návštevníkov ročne. Ich mohutnosť a krása zapôsobila na každého. Vodopády sa vytvorili na rieke Niagara, ktorá vyteká z Erijského a ústi do Ontárijského jazera. Kozím ostrovom sú rozdelené na kanadskú Kanskú

podkovu (Horseshoe falls) a Americké vodopády (American falls) a Svadobný závoj (Bridal Veil Falls). Páter Louis Hennepin, misionár z doprovodnej skupiny francúzskeho dobyvateľa Roberta La Salla, vo svojej knihe z roku 1697 ich po prvýkrát opísal. Francúzi vedeli

o Niagarských vodopádoch už skôr, no pre zlé vzťahy s indiánmi sa ich neodvážili bližšie preskúmať. Vďaka úsiliu Fredericka Law Olmsteada boli už v roku 1885 vodopády vyhlásené za národný park USA.

L. Novosádová, 7.c

Harry Potter

najznámejší čarodejník na svete a jeho spolužiaci

Pod'te s nami za tajomstvami do Rokfortskej strednej školy čarodejníckej.

Tieto slová sú určené práve vám, náruživým čitateľom: „Tak hurá na cestu, Harry Potter na vás čaká a vlak je pripravený k odchodu do Rokfordu..

Kto je kto?

Draco Malfoy a spol. – Taký typ sa nájde na každej škole. Šikanuje spolužiakov a nič mu nie je sväté. A samozrejme jeho kamaráti **Crabble** a **Goyle** mu nikdy nechýbajú. Vždy stoja pri ňom. Spoločne vedú neľútostný boj proti Harrymu Potterovi.

Harry Potter – Myslím, že túto postavu netreba nikomu predstavovať. Ale predsa. Do

jedenástich rokov sa oňho nik nezaujímal. Jedna záhadná vec sa stala, keď všade navôkol poletovali sovy. To práve od nich mu prišiel list, že je povolaný študovať do Rokfortu. Odvtedy zažíval svet, ktorý by chcelo spoznať každé dieťa. Svet plný duchov, strašidiel, hrôzostrašných pavúkov a schodov, ktoré každú chvíľu menia smer. Ale Harry musí bojovať proti nepremožiteľnému a najväčšiemu pánovi temnôt **Voldemortovi**. Jeho meno sa nesmie vyslovovať.

Hermiona Grangerová – Najlepšia kamarátka Harryho Pottera. Aj takto môžeme nazvať hrdinku z čarovného príbehu. Vždy najlepšie výsledky v škole, ale zároveň aj odvážnosť a citlivosť to sú definície Hermiony.

Ron Weasley – skamarátil sa s Harrym počas jazdy do Rokfortu. V škole mu to síce moc nejde, ale je to odvážny typ. Nikdy sa nevzdáva. Ronovým tajným snom je stať sa kapitánom metlobalového družstva, najobľúbenejším športovcom medzi čarodejníkmi.

A ďalej, keď sme sa zoznámili s hlavnými hrdinami, tak sa poďme pozrieť na čarodejnícku hodinu profesora **Flitwicka**. Po ceste k jeho triede sme stretli profesorku **McGonagallovu**, ktorá mala podobu mačky. Vstúpili sme do triedy. „Psst, nevyrušujte nás!“ povedal tento malý profesor, ktorý stál na knihách. „Sadnite si do druhej lavice!“ rozkázal nám. „Tak ako som už povedal, píšete si do zošita čarodejnícke slovíčka. **Alomohora** – otvára dvere a okná. **Avis** – vykúzlili s paličky vtáky. **Pictusempra** – štekliace kúzlo.“ Po tejto hodine sme sa vydali Rokfortským expresom späť na Slovensko. Dorazili sme do Londýna. Prešli sme cez nástupište deväť a trištvrte. Bol to krásny výlet. Dúfam, že sa páčil aj vám.

L. Novosádová 7.C

Kvetinová dekorácia

Kvetinovú dekoráciu si asi každý predstavuje inak. Niektorí si poukladajú kvety do vázy, ďalší si ich len tak dajú do hrnčekov, kvetináčov alebo do pohárikov. Ja si svoju dekoráciu vyrábam s lupienkami.

Je to veľmi ľahké. Môže si ju urobiť každý. Stačilo, ak som si odtrhla cez minulé a predminulé leto pár ruží zo záhrady. Najskôr som ich mala len vo váze s vodou, no neskôr, keď som videla, že pomaličky začínajú schnúť, poodtrhala som im lupienky. Niektoré však mám ešte doteraz so stonkami. Všetky ruže, fialky, tulipány, sedmokrásy, či iné kvety, ktoré sa mi zapáčili a zvolila som ich za vhodné na moju výzdobu, som dala postupne schnúť. Keď už prvá práca bola hotová, prišlo k najťažšiemu. Poukladať všetko tak, aby to bolo pekne zladené farbami, ale aj s ostatnými doplnkami na mojej policičke. Niektoré lupienky som dala aj do pohára alebo poukladala na maľovaný tanierik so sviečkou.

Teraz, keď sa pozriem na moju policičku, vyzerá úžasne. Má pestré dúhové zladenie, ktoré je zložené z viacerých farieb a odtieňov. Tento výsledok bude zaručene u každého úspešný.

D. Melišová, 7.C

Blesková pizza

ČAS: 20 minút

PRE: 3 osoby

Čo potrebuješ:

- 3 krajce toastového chleba
- maslo
- 3 lyžice kečupu
- 3 malé paradajky
- 3 plátky varenej šunky
- 3 kopcovité lyžice strúhaného syra

A takto sa to robí:

Rúru predhrej na 225 °C.

Toastové krajce potri tenko maslom a kečupom.

Paradajky umy a nakrájaj na kolieska. Nezabudni z nich odstrániť zelenú stopku.

Paradajky rozdeľ na chlebíky a na každý polož plátky šunky.

Pizze posyp syrom a vlož na nepomastnenom plechu do predhriatej rúry.

Peč 5-10 minút, prípadne kým sa neroztopí syr.

Pri vyberaní plechu nezabudni na chňapky, je veľmi horúci! Pizze chutia najlepšie, keď sa jedia za horúca.

L. Novosádová, 7.C

Dobrú chuť.

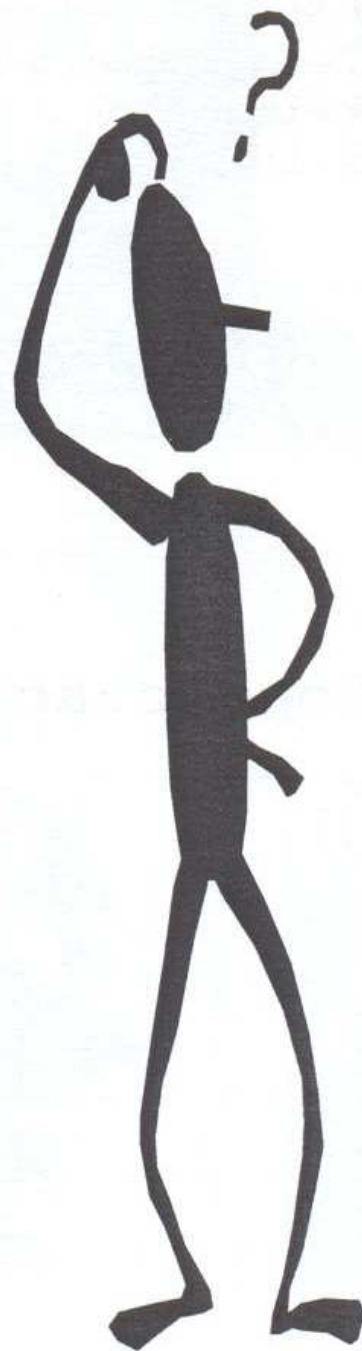

Zábava

Tajnička

- zakrúžkuj písmená správnych odpovedí a vznikne ti riešenie tajničky

1. V ktorom roku bola otvorená naša škola?
O – 1900
N – 1961
D – 1976
2. Aký oceán je medzi Amerikou a Európou?
A – Atlantický
F – Tichý
N – Severný ľadový oceán
3. Kto založil Microsoft
Š – Bill Gates
E – Vladimír Mečiar
I – T.A.Edison
4. Kedy vznikla samostatná SR?
P – 1988
T – 1901
A – 1993
5. Najvyšší vrch na svete je?
Š – Mount Everest
O – Mount Blanc
R – Gerlachovský štít
6. Ktoré z miest je hlavným mestom Talianska?
F – Vatikán
Z – San Maríno
K – Rím

7. *Doplň: Snehulienka a sedem*

C – námorníkov

O – trpaslíkov

L – princov

8. *Chemická značka vody je.*

L – H₂O

S – CO₂

T – HO₂

9. *Ktorú z nasledujúcich piesní nespieva Britney Spears?*

Č – Baby one more time

A – Underneath your clothes

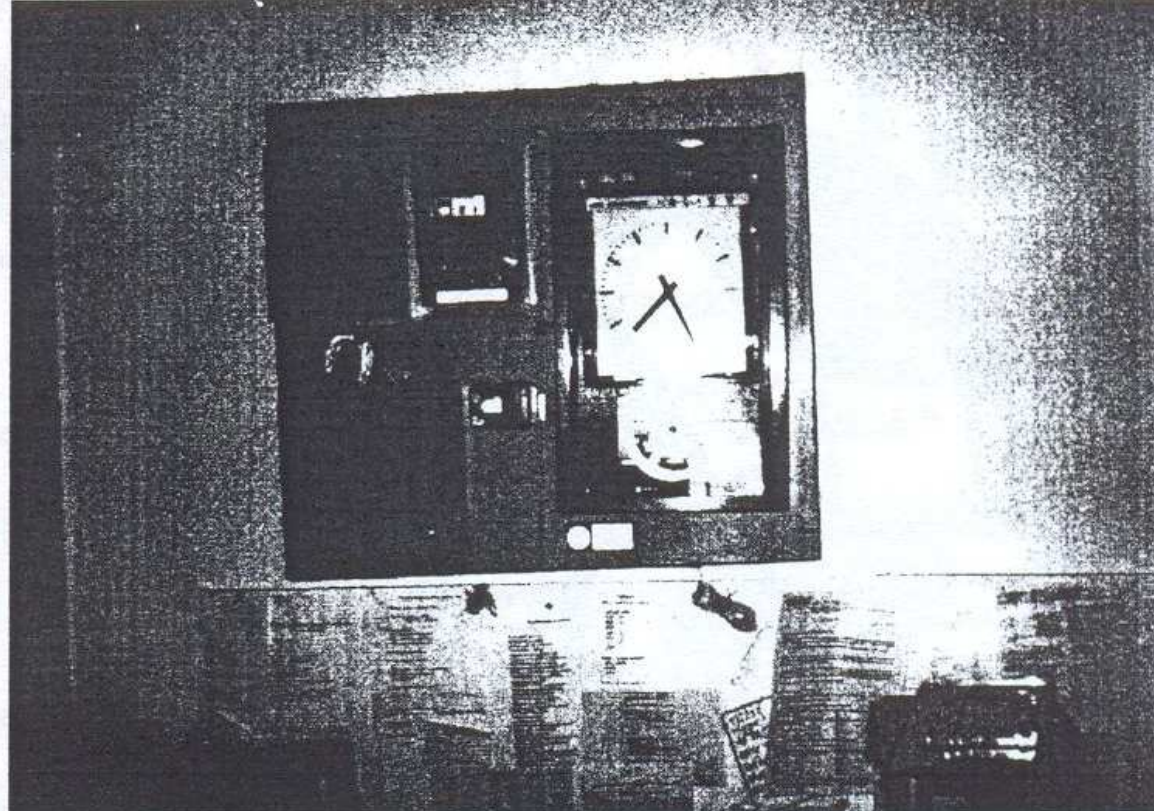
B – Lucky

Čo ti vyšlo?

Doplňovačka

1. Má sviatok 31.decembra
2. Sídlo pápeža
3. Pomôcka na šitie
4. Chemická značka zlata
5. Štát na Apeninskom polostrove
6. ... na ľade, Vianoce na blate
7. Ypsilon

Kto zvoní v škole? Už viete?

Ivona Ondrejovičová
8.a

DOMINIK A
NEMŠÁKOVÁ

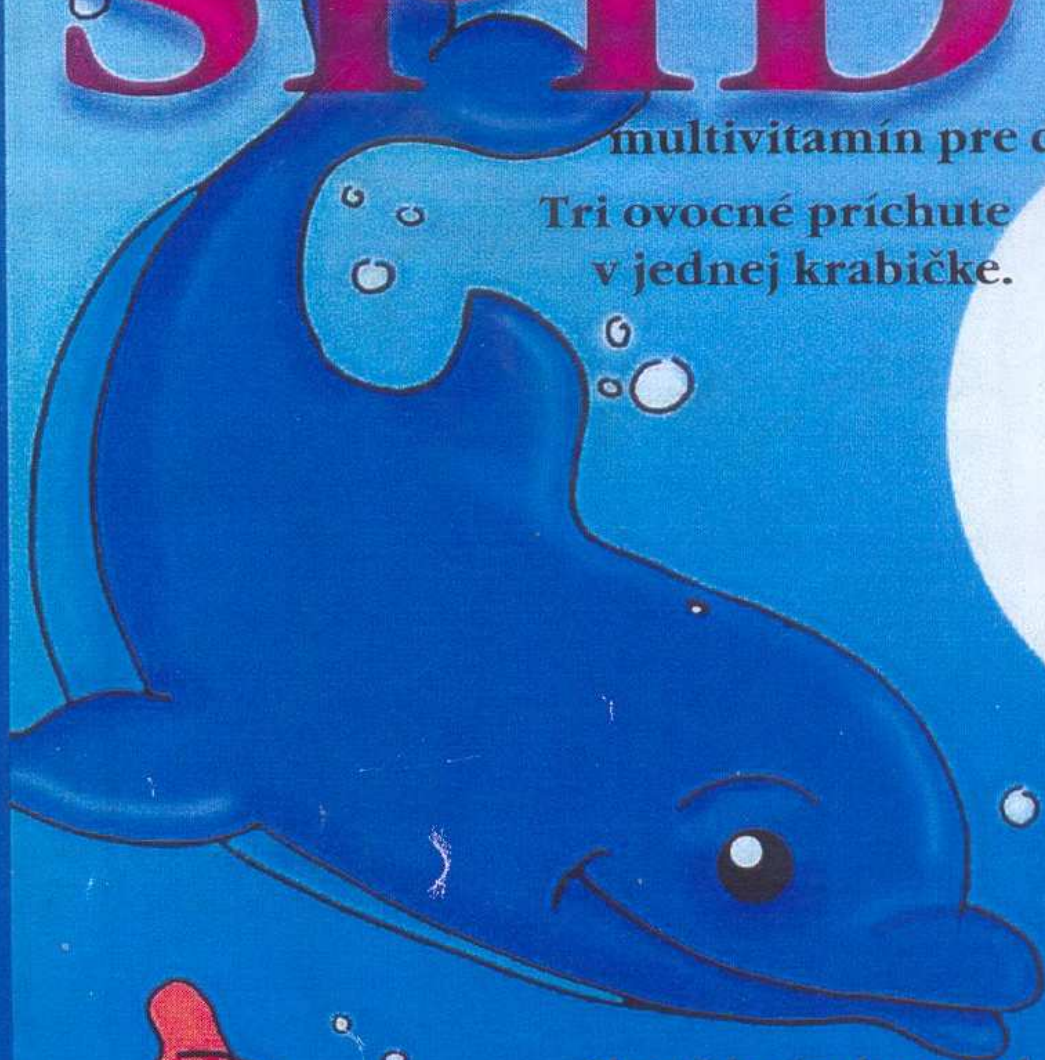
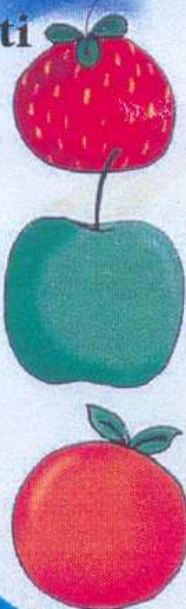
EXLIBRIS

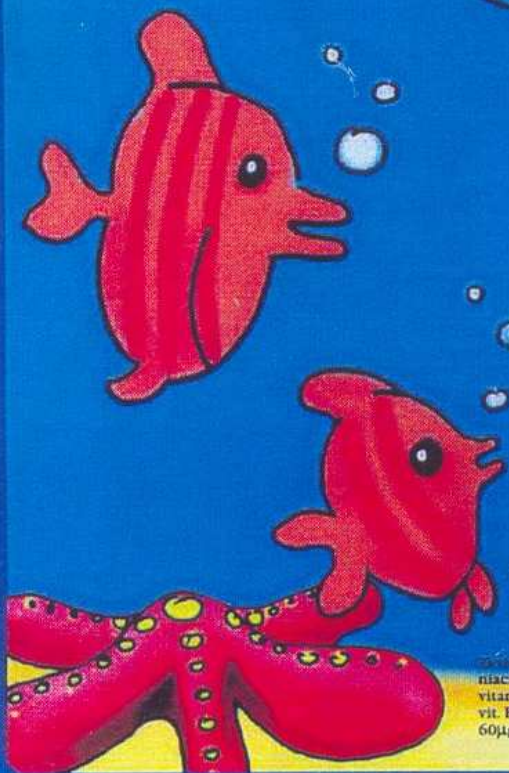
SPÍDY

multivitamín pre deti

Tri ovocné príchute
v jednej krabičke.

Chceš byť zdravý ako ryba?
Vitamíny užiť treba!
SPÍDY ich má veľmi rád.
Chceš byť jeho kamarát?

Glukosamin 5,4mg, vit. A 500µg,
niacinamid 5,4mg, kyselina pantothenová 1,8mg,
vitamín B1 0,42mg, vit. B2 0,48mg,
vit. B6 0,60mg, vit. B12 0,30µg, kyselina listová
60µg, D-biotín 45µg

 SALVIAFARM